

Define Adası

ROBERT LOUIS STEVENSON

2. ve 3. SINIFLAR İÇİN
ÇOCUK KLASİKLERİ

MEB
TAVSİRELİ

HANA GELEN YABANCI

Adım Jim Hawkins. Bu maceraya girmeden önce babam Amiral Benbow adlı yolcu hanını işletiyordu. Yolcular hanımızda dinlenirdi. Yakınlarımızda hiç ev yoktu. Deniz kıyısında, sessiz sakin bir yerde yaşıyorduk.

Eylül ayıydı. Bir gün bizim hana bir denizci geldi. Onun gelişini bugün gibi hatırlıyorum. Uzun boylu, iri yarı biriydi. Kirli bir denizci ceketi giymişti. Sırtında bir sandık taşıyordu. Ellerinde yara izleri vardı. Bir yanağında derin bir kılıç yarasının izi görülüyordu.

Denizci, etrafına bakınarak sırtındaki sandığı yere bıraktı. Eski bir korsan şarkısı söylüyordu.

“On beş adam,
Hepsi de ölü'nün sandığı üzerinde,
Yo ho ho!..”

İçeri girince masanın üzerine iki altın attı.

– Sessiz bir yere benziyor burası. Güzel!
Hancı, bir oda istiyorum. Ha unutmadan
bana Kaptan deyin!

Sessiz bir adamdı. Bütün gün elinde dürbünü tepelerde dolaşırdı. Bir gün beni yanına çağırdı:

– Tek bacaklı bir denizci görür görmez
hemen koşup bana haber ver. O, çok kötü bir
adamdır. Söylediğimi sakın unutma ufaklık.

Kaptan'ın hiç arkadaşı yoktu. Kiraladığı odanın parasını da ödemiordu. Anlattığı korsan hikâyeleriyle insanları korkutuyordu. Herkes Kaptan'ın getirdiği sandığın içinde ne olduğunu merak ediyordu. Ancak hiçbiri-miz bunu sormaya cesaret edemiorduk.

Babam çok hastaydı, çalışamıyordu. Yakındaki köyden gelen Doktor Livesey onu tedavi etmeye çalışıyordu. Doktor iyi bir insandı.

...

Günler çabucak geçmiş, kış gelmişti. Havalarda çok soğuktu. O sabah korkunç bir sis vardı. Göz gözü görmez olmuştu. Kaptan ise her zamankinden daha erken kalkmış, sahile inmişti.

Kahvaltı masasını hazırlıyordum ki içeriye o güne kadar görmediğim biri girdi. İçeriye giren soluk yüzlü, uzun boylu bir adamdı. Sol elinin iki parmağı kopmuştu. Belinde de kocaman bir bıçak vardı. Yabancı adam bir masaya oturdu. Eliyle beni çağırdı:

– Hey, buraya gel bakayım oğlum!

Belindeki bıçağın görüntüsü beni çok korkutmuştu. Göz kırparak sordu:

– Korkma, yaklaş. Şuradaki kahvaltı, arkadaşım Bill için mi?

– Kaptan'ın kahvaltısını hazırlıyordum. Onun adını bilmiyorum, dedim.

– Evet ufaklık, arkadaşım Bill, "Kaptan" adıyla tanınır. Yanağında yara izi vardır ve çok konuşur.

Ona Kaptan'ın gezintiye çıktığını söyledim.

– Ne tarafa gitti?

Kaptan'ın gittiği kayalıkları gösterdim.

– Çok iyi, çok iyi... Gel bakalım ufaklık. Seninle kaptana bir sürpriz yapalım. Kapının arkasına saklanalım.

Dediğini yaptık. Kenara sıkışıp kalmıştım ve çok korkuyordum. Biraz sonra Kaptan çıkageldi. Hızla kapıyı vurdu ve sağına soluna bakmadan kahvaltı masasına doğru yürüdü.

Yabancı saklandığı yerden çıkarak bağırdı:

